РІК 1929. Листопад — Грудень. Ч. XI-XII.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ

ВІДОМОСТИ

Ч. 5962. В справі богослужень з нагоди сегорічного Празника Непорочного Зачаття Божої Матери.

З нагоди 75-л. річниці оголошення догми Непорочного Зачаття Божої Матери, котру сего року обходимо, Всч. ОО. постараються відсвяткувати сегорічний празник Непорочного Зачаття як найторжественнійше. Поза тим що їм в рамцях можности і розсудку подиктує любов до Непорочно Зачатої Божої і нашої Матери, всі Всч. ОО. Душпастирі:

1. Заохотять всіх вірних до численної участи в св. Тайнах в день празника;

2. приготують до него своїх вірних тридневими богослуженнями і проповідями перед празником, — а

3. в сам день празника виголосять підчас Служби Божої святочну проповідь примінену до дня, — а по Службі Божій, при виставлених Нсв. Тайнах посвятять свої парохії як найторжественнійше Непорочно Зачатій Матери Божій. (Взорець посвяти гляди Епарх. Відом. ч. XI. р. 1928, стор. 161).

Всеч. ОО. Катехити постараються тоді рівнож о відправи з відповідною духовною наукою для своєї шкільної молоді.

Ч. 5524. — Справа навчання релігії по вселюдних школах.

Оден з Орд. Відпоручників до Пов. Шк. Ради розіслав до Урядів деканальних свого повіту слідуючий, актуальний обіжник:

До Пречесного . . . . Уряду Деканального в . . . . .

Згідно з розпорядком Еп. Орд. з 1926 р. ч. 5288, оголошеним в Еп. Від. ч. II. ст. 45 і розпорядком з 1928 р. ч. 3923 Еп. Від. ч. 7. ст. 112, зволять ласкаво Всnр. о. Декан, з нагоди осінного соборчика, пригадати Вс. оо. кондеканальним, евентуально через приділення відповідного реферату, або обіжником, слідуючі найновіщі розпорядки і заклики Еп. Ординаряту відносно науки релігії по школах.

1. Зарядження св. Вітця в справі уділювання науки рел. (Еп. Від. з 1923 р. ч. IV. ст. 50).

2. Обовязок катехізування в школі (Еп. Від. з 1920 р. ч. IV. ст. 35).

3. В справі занедбування науки релігії в школах (Еп. Від. 1922 ч. I/II.

4. Наука релігії в школах (Еп. В. 1923. ч. III. ст. 46).

5. В справі науки рел. в школах (Е. В. 1923. ч. IV. ст. 56.

6. В справі науки релігії в школах (Е. В. 1927. ч. II. ст. 32. Розп. мін. В. і О. П. з 9/XII. 1926).

7. Катехізація в церкві і школі (Е. В. з 1926. ч. 3. ст. 70).

8. В справі ведення окремого дневника катехізації в церкві (Е. В. 1921. ч. III. ст. 76).

9. В справі першого св. Причастія (Е. В. 1922. ч. II. ст. 32).

10. Розклад науки релігії по всенароднїх школах (Е. В. 1924. ч. II. ст. 31).

11. В справі співу шкільної молоді в церкві підчас богослужень (Е. В. 1924. ч. III. ст. 58).

12. Обовязкове число годин науки релігії в школі (Е. В. 1929. ч. IV).

13. Ремунерація за уділювання науки рел. в прилюдних народнїх школах. (Е. В. 1926. ч. II. ст. 45).

14. Підводи для душпастирів-катехитів (Е. В. 1923. ч. I. ст. 17).

15. Шкільні підводи для душпастирів (Е. В. 1925. ч. II. ст. 27).

16. Візитація науки релігії у вселюдних школах і предкладання звітів оо. деканами (Е. В. 1929. ч. 5. ст. 82).

17. В справі звідомлень оо. катихитів з виховної праці над шкільною молоддю (Е. В. 1927. ч. 4. ст. 63).

18. Контакт з відпоручниками до Шкільних Повітових Рад (Е. В. 1926. ч. II. ст. 45).

19. Полагоджування справ через оо. Орд. Відпоручників до Повітових Шкільних Рад (Е. В. 1928. ч. 7. ст. 112).

20. Інтервенція у шкільних влад в справі навчання релігії (Е. В. 1929. ч. IX. ст. 162).

21. Арт. 3. зак. з 31/XII. і виконавчий розпорядок Мін. Осв. з 7/I. 1925. (про мову навчання в школах) (Е. В. 1925. ч. I. ст. II).

Практичні завваги:

До 1—5: Побіч закликів і розпорядків так Ап. Столиці як і нашого Орд., які апелюють до совісти і обовязку душпастиря з огляду на релігійно-моральне виховання молодих гнучких душ шкільної дітвори, звертаю увагу, що дотепешній склад Шкільної Ради Повітової в . . . . є релігійно настроєний. Шкільний інспектор в своїх справозданнях візитаційних шкіл, завсігди подає, чи дотичний душпастир уділює реґулярно науки релігії, а світські члени тоїж Ради, виявили кількократно своє здивування а навіть обурення, що священники можуть занедбувати свій найважнійший обовязок в нинішні грізні, для релігійного виховання молоді, часи. Виказ занедбуючихся священиків тамошного деканату подам при кінці цього письма.

До 7—9: Ззертаю особлившу увагу на приготування дітей до I сповіди і св. Причастія по парохіях і селах де школи нема, або дітей котрі не ходять до школи. Моя практична рада така: В часі йорданської коляди списати поіменно усіх дітей здібних до I. сповіди, зобовязуючи родичів і службодавців, щоби призначені діти на науку точно і правильно посилали. Науку розпочати в неділі і свята, перед або після вечірні, з початком великого посту, а на випадок зимна найпізніще після Великодних Свят. Діти повинні приходити з цілої парохії т. є і з дочерних. Таких наук малоби бути 16—24, кожда по 2 години. Дуже добрим підручником є польський кс. Вл. Сарни »Пшиготоване до першей споведзі дзєці до школи нє ученшчайонцих«. Грудек 1894. Доповнення з українських підруч-

ників. Науку розложити на 2 роки. Першого року приготовити добре до сповіди і висповідати 2—3 рази без Св. Причастія, а другого року з тими самими дітьми і в тім самім часі повторити цілий матеріял і доповнити Св. Причастієм. І Св. Причастіє влаштувати торжественне. В той спосіб діти пляново перейдуть і повторять найважніщі правди віри, навчать добре сповідатися і не буде страху за святотатське Св. Причастіє. По двох роках брати нових дітей. До посилання дітей спонукувати родичів упімненнями або і личним картанням. В пашенні худоби раз в тиждень, може дитину старша заступити. Такі діти катехізацію люблять і радо на неї ходять, а коли родичі або хлібодавці часом з ріжних причин заборонюють їм ходити, плачуть і самовільно на »катеху“ втікають. Про користи з так переведенної катехізації знаю з довголітньої практики.

До 10: Побіч вичерпання нормального пляну науки належить оо. Душпастирям: а) звернути особлившу увагу на поправне вивчення шкільних дітей щоденних молитов, а де це є можливе то з учителями умовитися, щоби при відмовлюванню молитви перед і після науки не ограничуватися тільки молитвою „Отче наш“ і „Богородице Діво“, але протягом 4 років перейти усі щоденні молитви, а де це неможливе там на годинах релігії відмовляти з дітьми усі молитви, перепитувати та наказати навчитися їх з книжок, б) безумовно жадати, щоби усі діти, почавши віц III степеня мали підручники до науки релігії і з них училися, в) подбати, щоби усі старші діти покупили собі молитвенники, їх до церкви носили та з них молилися або співали, г) дотично повищих жадань бути тактовним, консеквентним і неумолимим згідно з засадою »ґутта кават ляпідем нон ві сед сепекадендо«. Наш нарід жадає принуки і нею не ображується, а енерґійного священика цінить і любить. Ціль моєї завваги є, щоби будучі покоління вивчити поправних молитов, бо теперішне, як маємо нагоду при передшлюбних іспитах переконатися, до неможливости ці молитви перекручує, а моленняся з книжок запобігне післяшкільній неграмотности. Кромі цього порадним булоби в неділі і свята перед Службою Божою відмовляти з народом на голос поволи і виразно усі щоденні молитви, щоби молодіж їх не забувала а старші понятливіщі навчалися.

До 6 і 11: Звертаю увагу на § 10 розпорядку ад 6. котрий звучить: »На науку церковного співу належить призначити частину часу призначеного на обовязкову науку співу. Учитель співу обовязаний порозумітися з о. преф. що до вибору рел. пісень«. В цьому випадкові не ждати на ініціятиву зі сторони учителя, але самому цю справу управильнити. Підшукати відповідних пісень, спровадити до них ноти, кошти покрити зі шкільного буджету як то передбачує § 9. цьогож розпорядку і кождого року кожду клясу хоч 2—3 пісень навчити. В більших школах особливо по місточках подбати про точне виконання § 7 згаданого розпорядку. В тій ціли в парохіях з одним священиком булоби порадним постаратися о »Юс бінанді«, щоби шкільні діти могли бути кождої неділі і свята на Служ. Божій і в часі її співати. Цю шкільну Сл. Б. полюблять і старші і будуть на неї ходити. Можнаби ще і 5 хвилеву егзорту-проповідь з великим пожитком долучити. Дотично шкільно-церковного співу і його релігійно-морального значіння, поручаю прочитати ще раз з увагою статті о. С. Сапруна напечатані в II части Еп. Від. за 1929. ч. 4. ст. 71. і ч. 7. ст. 125.

До 12 і 13.: При укладанні поділу годин науки релігії з початком шк. року брати чинну участь. До цього душпастирі мають право на підст. розп. ад 6. § 7. і 8. В клясах понад 40 дітей мають право жадати поділу на відділи, а тим самим збільшення числа годин науки рел. Ремунерація за науку рел. є платна кождого місяця з долу і є стала, кождого місяця однакова і не залежна від примх управителя школи чи інспектора. Тільки неоправдані години потручується слідуючого місяця. Години опущені в часі святочних ферій, урльопів учителя, хвилевого замкнення школи, пр. з причини епідемії, морозів, оправданої недуги душпастиря, не треваючої понад 1 місяць, оправданої перешкоди, є платні. Про кожду неправильність належить донести умотивованим письмом до Пов. Шк. Ради, а також до підписаного для інтервенції на засіданнях або і перед ними.

До 14 і 15.: При укладанні шкільного буджету з початком адміністраційного року подбати, щоби, оскільки якась громада не хотілаби достарчити для душпастиря підводи в натурі, вставити відповідну квоту в буджет

шкільний. Наколиб місцева Шк. Рада не хотіла цього зробити, негайно донести Пов. Шк. Раді і підписаному. Пов. Рада Шк. має право на підставі вище наведеного розпорядку, вставити в шк. буджет даної громади потрібну квоту на підводи для священника. Належить також доложити старань, щоби священик ввійшов до місц. Ради Шк. для впливу на шк. справи.

До 16 і 17.: Підписаний наміряє з кінцем шк. року 1929/30 зладити статистику шкіл цілого повіту для духовної власти і для власного ужитку. Звертаюсь проте з уклінним проханням: Вспрп. оо. Декани зволять ласкаво заздалегідь подбати, щоби в травні і червні 1930 р. безумовно перевести візитації усіх шкіл свойого деканату, приналежних до повіту, а згадані звіти в місяці липні предложити підписаному для використання при статистиці, та предложення їх Еп. Ординаріятові. В цій справі ще в свойому часі пригадаюся, та пришлю обширніщий квестіонар до виповнення.

До 18—20.: Всякі недомагання, зажалення дотично шкільно-релігійних справ, нехай оо. душпастирі негайно письменно і урядово зголошують підписаному з обєктивними представленнями справи, з заподанням, в міру потреби, віродостойних свідків, точних дат, бо яко представник духовної влади, мусить дбати про повагу своїх внесків.

До 21.: Справи з цим розпорядком звязані, кождому душпастиреві, яко провідникові народу, повинні рівнож лежати на серці. Для внесків на засіданнях Ради належить звертатися радше до инших представників нашої народности якими є:... як представник Пов. Виділу, та... як представник селянства (Поляки мають 2 представників, Жиди 1).

Виказ занедбуючихся священиків:...

. . . . , дня 31 жовтня 1929 р.

Орд. Відпор. до Пов. Шк. Ради в . . .

Ч. 5601. Поручається книжочку Всв. О. Дра Теодозія Галущинського Ч. св. В. В. „Найвисший Пастирський Уряд в Христовій Церкві“.

Накладом Укр. Христ. Органівації у Львові появилася книжочка під заголовмом »Найвисший Пастирський Уряд в Христовій Церкві« написана Всв. О. Дром Теодозієм Галущинським Ч. св. ВВ.

»Почин до сеї популярної книжочки« — як каже Всв. О. Автор на вступі — дала агітацийна стаття, поміщена в ч. 14 »Воскресенія« п. з. »Глава св. Апостольской Соборной Православной Церкви«.

Розвідка ся в приступній а легкій формі подає науку католицької Церкви о Церковній єрархії, головно о первенстві св. Апостола Петра і Єго наслідників Папів Римських, а тимсамим в великій мірі може причинитися до скріплення католицької віри і привязання до св. Апост. Столиці в наших тяжких часах, де то вороги Церкви усіх сил докладають, щоби защіпити у нас схизму, яка є першим етапом до занепаду всякої віри і моральности, як се доказує досвід з останніх років. Еп. Ординаріят має надію, що Всч. Духовенство Нашої Епархії ревно займеся поширенням сеї книжочки поміж нашим народом, особливо в тих околицях, які є загрожені схизмою і иншими сектами.

Ч. 5768. Поручається брошуру „Папа Пій XI.“, о. Петра Дзедзика.

Всч. О. Петро Дзедзик, душпастир у Львові, вул. Підвалля 9/I, видав брошуру під заголовком: Папа Пій XI. Його життя, праця і діла (з нагоди 50-літнього Ювілею Його священства). Сей твір поручаємо Всч. Духовенству Нашої Епархії.

Датки на „Петрів Гріш“.

Клоковичі 5 зл., Дрогобич 44˙50, Беско 10, Артасів 3.

Датки на гробницю св. Йосафата у Відні.

Башня 3˙50, Угринів 10, X 1, Кальниця 2˙70, Всч. о. Мартинюк Ярослав 5˙10.

Датки на „Добру Пресу“.

Пулави 3, Суха воля 16, Журавці 5, Болозва 5, Ільник 7, Лімна бірч. 7˙50, Жукотинський деканат 14, Впр. о. мітрат Пинило 4, Клоковичі 5, Тарнавка рим. 7˙10, Тарнавка рим. 4.

ХРОНІКА.

Іменовання:

Ч. 5807. о. Гумецький Юліян, парох в Мостах великих деканом Великомостенським.

Ч. 5844. о. Козаневич Евген, парох в Страшевичах, деканом Старосамбірським.

Ч. 4610. о. Гайдукевич Олександер, парох в Риботичах, II. містодеканом Добромильським.

Ч. 584. Титул вислуженого декана одержав о. Андрій Бенцін парох в Старім Самборі.

Крилошанські відзнаки одержали:

Ч. 5620. о. Паращак Теодор, парох в Головецьку долішнім.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 5395. о. Шкільник Іван — Гошів. Ч. 5605. о. Гумецький Юліян — Мости великі. Ч. 5363 о. Ляльович Йосиф — Мацина Велика. Ч. 5362 о. Масляник Іван — Ляшки завязані.

Завідательства одержали:

Ч. 5395. о. Ядловський Стефан — Тилява. Ч. 5395. о. Кабаровський Евстахій — Бориня. Ч. 5362. о. Худа Михайло — Острів. Ч. 5274. о. Захарясевич Іван — Новиця. Ч. 5274. о. Дзяма Дамян доїзд. — Радоцина. Ч. 5684. о. Матюк Володимир — Магерів. о. Кондро Стефан доїзд. — Подемщина. Ч. 5605. о. Гошовський Іван — Любеля.

Померли:

о. Решетило Іван, парох в Магерові 28. вересня 1929.
о. Баранський Омелян, парох в Боянці 10. падолиста 1929.
о. Хотинецький Константин, парох в Бикові 10. грудня 1929.
о. Демчук Антін, ем. катехит в Сокалі 9. грудня 1929.

Душі їх поручається молитвам Всеч. Духовенства.

З гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 10. грудня 1929.

о. Микола Грицеляк
канцлер.

† ЙОСАФАТ
Епп.

II. ЧАСТЬ.

Служба Божа.

(Під розвагу священикам).

Апостол: Розлягаються голоси герольдів. Являються післанці великого Царя-Жертви. Вони голосять Божому народові вхід вічнього Мелхіседека до своєї святині. Підносить свій голос сосуд ізбран понести імя Христове пред царми і язики, Павло, апостол нароців, або камінь віри на якім збудована Церква, Ключник небесного царства, Верховний намісник Христа в пастирськім уряді, Петро, або возлюблений ученик, наперсник і дівственик Іоан, своїм лагідним, повним серця і любови способом. Всі вони великі піонери християнської релігії голосять взнеслими словами Божі таїнства. Вхід Ісуса Христа до свого нового Єрусалиму заповідають голоси передідучих Його повірників. Стає перед нами новий, великий образ, образ повний життя і сили, образ якого передові, величні постати торують дорогу Господеві.

Євангеліє: Має послідувати новий епізод таїнственого, жертвеного входу. Вноситься дуже вірний образ Господа Ісуса, окружений світлом і кадильним пахучим димом, щоби приготовити людські серця на прихід правдивого, дійсного Бога. Священик задержуєсь і молиться і просить щоби человіколюбец Владика возсіяв в сердцах наших богоразумія нетлінний світ, . . . отверз очи . . . да плотскія похоти поправше, духовноє жителство пройдем . . .

Дійсно, повне значіння а притім зовсім природне уладнання. Щож ліпше годиться до Христового жертвеника і святій годині жертви як розділ його Богочоловічого життя. Є се копія Його лиця на камінний памятник Його любови — заки Господь сам — особисто прийде, відживає вже в ясних образах, перед Ним розстелює гарно тканий килим з вірною відбиткою зближаючогося Спасителя — Його власні слова доходять до наших вух. Його самарянська любов і до грішного чоловіка, його милосерний суд над явногрішницею, його блаженства, величання невинности, його величні притчі, його чудесні діла, якими потверджує

свою науку. Він каже »Аз єсм світ міру« і сліпородженому дає зір. »Аз єсм хліб животний« і двічи розмножує хліб. Називає себе: »Аз єсм воскресеніє і живот« а не голословно — воскрешає мертвих: Твердить що має власть відпускати гріхи і дає на се аргумент — »Но да увісте яко Син человіческий власть імат отпущати гріхи рече разслабленному: Востани возми одр твой і іди в дом твой«. Якже гарно, мило чуємося заскочені сею чудесно гарною звязею науки і чудес.

Якеж довіря будить у нас ся чудотворна сила Христа Господа. В часах гнету і сірої неволі йде в народ сила Христова, всюди розяснює сум, вливає надію, жене зневіру. Навіть там де людська сила безрадна там народ може сказати і ми його маємо сего навчити: »Аще хощеши, можеши ми помощи«. А Він помагав, Він сточене проказою тіло обновив, а навіть душу вертав. Чиж не маємо ми права кинутись з упованням в обійми такої Всемогучости. Таж в тих чудах так чудно обявляєсь співчуваюче всякому горю, Серце Христове. Як гарний сей промінчик освітлення маєстатичного чуда воскрешення молодця в Наїн »і даде єго матери єго.« Яка ніжність і чулість Серця Ісусового! Та не лиш ніжність і чулість але і всемогучість.

Се все є старі, добре нам відомі звуки, які однак віколи не нудять, але все оживляють, одушевляють, кріплять, розширяють наше серце, з любовю упоминають, на ново потішають. Євангеліє своєю простотою, що увійшла в приповідку »є тою хвалою із уст ссущих і младенцев совершенною«. Євангельські образи є часто цілим арсеналом нашого простенько і щиро віруючого народу. Якже тому добре і вміло робить св. Церква, коли вплітає сей образ Спасителя в ріжних редакціях і многих варіянтах в літургічне приготовання до найсв. Жертви.

З КАТОЛИЦЬКОГО СВІТА.

Про католицьку акцію.

Вискази св. Отця Пія XI. — Швайцарський церковний орган оголошує письмо св. Отця до епископів Швайцарії в звязку з останньою конференцією швайцарського епископату та конгресом католиків в Люцерні.

Відома річ — пише папа — що до католицької акції привязуємо найбільшу вагу і вважаємо її надзвичайно актуальною. Від самого початку Нашого понтифікату підчеркуємо при всякій нагоді, що католицька акція в ніякім згляді не ріжниться від душпастирювання і християнського життя, тому що в сути річи вона не є нічим иншим як тільки апостольством світських осіб, які під управою епископів віддаються на услуги Церкви й у деякій мірі доповнюють єї місію. Рівнож вияснили ми, що ця акція зівсім слушно може бути названа дорогою і середником, що їх уживає Церква, аби подати народам свої добродійства... Католики осягнуть цю високу мету, о скільки в тім великім ділі вірні Нашим дорученням і зазивам будуть держатись здалека від усякої дрібничкової, партійної політики і від партійних інтересів та о скільки при виконанні цього апостоляту матимуть перед очима одиноко Божу славу й спасеннє душ«.

.....Знова в часі авдієнції паломництва католицьких організацій женської молоді з Бельгії св. Отець в той спосіб висказався про католицьку Акцію: »Католицька акція ця свята міліція, передбачує боротьбу, а боротьба має вести до побіди: побіда передовсім над собою самим, до власного освячення. Немає побіди без борби, а борби без опору й сили. Але тайна сили лежить у зєдиненні. Не ходить тут о єдність, ідентичність, тільки о згоду, о сполуку всіх стремлінь й усіх сил, це є о зєдиненнє, унію. Одначе унія не може встоятися ані осягнути побіди, якщо чужою їй є дисципліна і послух, які обусловлюють повний успіх«.

На авдієнції медіолянських паломників св. Отець вказав рівнож на Католицьку акцію, яка не є нічим иншим

як ділом стверудженим католицьким життям і сповненнєм діл епископів і священиків.

Напрямні Католицької акції. Конференція німецьких епископів в Фульді під проводом епископа з Бреслява кардинала Бертрама усталила слідуючі напрямні для Католицької акції:

»Значіннє й суть Католицької акції в прилюдних заявах св. Престола були означені як розповсюдненнє і впровадження в життя католицьких засад. Завдання й організація Католицької акції зістали достаточно виложені у відручнім програмовім письмі Його Святости з дня 13. жовтня 1928 р. З него дізнаємося, що програмою Католицької акції є наука і основні засади католицької релігії а ціллю здійснення тих засад та практичне приміненння їх в буденнім життю серед усіх верств католицького населення та в публичнім життю. Як особливу задачу Католицької акції вказав Папа Пій XI. на чим раз більше необхідну борбу о чистоту віри й моральности. В злуці з ерархією Церкви повинні також світські католики співпрацювати над сповненням обовязку, що його Христос Господь повірив апостолам та їхнім наслідникам. Відси випливають такі особливі завдання для Католицької акції. Передовсім ширеннє між вірними глибшого знання науки, етичних засад католицької віри як рівнож того, чого вона домагається від вірних і що їм забороняє. Таку живу віру має передовсім плекати вихованнє в католицьких сімях, які є першими й найважнійшими стійками в ділі католицької Акції. Продовження того виховання молоді належить до Церкви й до школи. Відси пливе дбайливість, аби загал вірних завсігди як найчисленнійше брав участь у церковних відправах і торжествах, відси домаганнє конфесійних шкіл як рівнож образовання та виховання в католицькому дусі учительського персоналу. На тім полі співпраця в напрямі гармонійного співділання родинного дому, Церкви й школи становитиме головне завдання Католицької Акції.

Друга важна задача це основаннє та розвій католицьких союзів та стоваришень молоді, Марійських конґреґацій, яких ціллю буде доповнити шкільне вихованнє і приготовити молодь до праці в своїм фаху. Надівсе велике значіння посідає тут апостольська праця студентських орґа-

нізацій, яких члени маючи висше наукове образовання так у життю суспільнім як і в професійній праці будуть колись занимати керовничі становиска, на котрих тим успішніше могтимуть присвічувати добрим приміром й тим лучше помагатимуть до здійснення ідеалів Католицької Акції.

Третий діл праці Католицької Акції має на ціли поглибити знання засад віри серед мас вірних і полягає на уладжуванню релігійних відчитів, ширенню католицьких книжок і письм, основуванні доповняючих курсів для осіб ріжного віку і стану як рівнож попирання католицької віри, яка є речником католицького світогляду та католицького розуміння життя. Добра католицька преса віддає неоцінену прислугу, бо стає неначе правдивою, висшою народньою школою. До того ділу належатиме праця в католицькім дусі на полі театру, кіна й радіофонії тих нині так важних, виховних засобів. Вельми цінним середником поглиблення віри є станові реколекції, паломництва, всенародні місії.

Члени католицької акції винні передовсім стреміти до власного внутрішного удосконалення в приватнім життю, щоби присвічувати особистим приміром чеснот та християнської любови. Назва Католицької Акції не може бути покришкою, під якою скриваються чисто світські стремління, ані вивіскою для політичних цілей.

В ділі апостольства світських Католицька Акція має организувати курси катихитів, які малиби за завданнє помагати в душпастирській праці священикам.

За вельми вдячне завдання Католицької Акції вважає св. Отець злагіднення партійних терть таким способом, що члени ріжних партій беручи спільно участь в католицькій акції, будуть піддаватись єднаючому впливови католицької думки. Кличем Католицької акції є Pax Christi in regno Christi.

Католицька акція має розпочати енергійну борбу проти поширюванню словом чи письмом блудних теорій, суперечних з наукою Церкви та виступить рішучо в обороні прилюдної моралі. Боронитиме святости й нерозлучности християнського подружжа, остерігатиме перед мішаними подружжами. Завданням Католицької Акції є боротьба з порнографією в усіх еї проявах, у слові, письмі, театрі й фільмі.

Вона має протиставитися поганському культови наготи, та поборювати нескромну жіночу моду.

Католицька Акція має занятися суспільним питаннєм, голосити й розповсюднювати засади католицької Церкви, що їх висловив Папа Лев XIII.

Поза названими ділянками праці Католицька Акція повинна розвинути живу благодійну діяльність, підпомагати всякого рода діла християнського милосердя пропаґувати місійну ідею через співпрацю з численними істнуючими місийними стоваришеннями.

Усе вичислене не є вповні вичерпуюче а має на меті вказати на важнійші ділянки, в яких Католицька Акція може розвивати свою діяльність.

Дотично самої організації то вона має достосуватися до організації Церкви сполучуючи католицькі стоваришення в союзи парохіяльні, деканальні й діецезальні. Не ходить тут о твореннє нових товариств а радше о витвореннє між істнуючими нового співжиття та співпраці для спільної цілі.

Позатим Католицька Акція старатись буде приміниться до специяльних льокальних обставин, до вдачі місцевого населення, виминаючи при тому всякий шабльон, не відповідаючий умовам життя даної місцевости. Який рід діяльности серед даних обставин й у даній місцевости має вибрати Католицька Акція це полишається благоразумію священиків та епископів. В усіх працях Католицької Акції має панувати дух згоди й єдности у стремлінню до спільної цілиʺ.

Католицька Акція а робітнича сімя. — Голова федерацій французьких католиків ґен. Castelnau помістив в часописі „Correspondance Hebdomadaire de la F. N. C“ за 19. жовтня б. р. статтю під повисшим заголовком. На початку пригадує автор слова св. Отця Пія XI., що Католицька Акція »боронить основ добробуту й щастя народів се є недоторканости обичаїв, чистоти домашного огнища, згоди й поєднання суспільних кляс«, відтак зазначує, що федерація на своїх останніх загальних зборах поставила собі як ціль діяльности на найблизший час дві проблєми: сімю й школу.

Передусім підносить матеріяльну нужду й недостатки проти котрих приневолена боротись робітнича родина.

Робітничі сімї більше як усі инші потребують оборони перед засадами й консеквенціями матеріялістичних доктрин. Матеріялістичне вихованнє не признає релігійної етики й заперечує святість супружої звязи, через що руйнує родину, спроваджує вилюдненнє, суспільний хаос й руїну вітчини. Здаючи собі точно справу з того останні загальні збори рішили зайнятись передовсім ратованнєм селянської та робітничої сімї. Впрочім Федерація вже передше дбала о те, щоби закон про суспільне обезпеченнє був примінюваний розумно. Зусилля її зміряли до того, щоби з того нового законодавства користав не тільки убезпечений але також члени його сімї.

Ревіндикуючи в усіх царинах життя природні й конечні прерогативи сімї, тої основи суспільного ладу й оборонюючи всюди зверхні права її опікуна, Федерація служить, як цего домагаєсь спільний Отець вірних, »дочасним інтересам« а заразом дбає про збереженнє віри й моралі.

Обновити християнську родину так в місті як на селі, привернути матері гідність і спромогу виповнення обовязків, яких кождої хвилини вимагає від неї фізичне й моральне життє її дітей, зреорганізувати для тих дітей школу, аби в ній менше було матеріялістичного ляїцизму а більше образовання ума і серця — оце завдання, що мають злучити католиків поза й понад політичними партіями. Католики бажають і мусять працювати для спільного добра через втіленнє в життє засад Евангелія так, як їх завсіди стосувала Церква при розвязуванню суспільних питань й як їх сьогодні поручає стосувати св. Отець.

ОГОЛОШЕННЯ.

V. Секція То-ва „Епархіяльна Поміч“ і *Кружок Катихитів* в Перемишлі уладжують дня 10 січня 1930 р. о год. 11. передпол. в салі Духовного Семинара

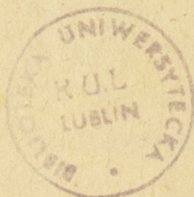
спільну конференцію членів

На порядку дня два реферати: 1) Нові методи навчання релігії, 2) Методичні замітки до навчання біблійної історії в школі (плян праці) та инші актуальні справи.

Проситься на конференцію прибути громадно та приготовитися до дискусії.

За V. Секцію Е. П.
о. Маринович.

За Виділ Кружка Катихитів
о. Голинський.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишлі.